

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

<p>Szerkesztőség: Beliczey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. BÉRMENTETLEN LEVELEK NI NEM FOGADTATNAK.</p>	<p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. Előfizetési árak: Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . . 4 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.</p>	<p>Kiadóhivatal: Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hová az elő- fizetési-pénzek intézendők. Hirdetéseket jutányos áron elfogad. Kiadó a lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF</p>
---	--	--

1541. ikt. Szarvas nagyközség előljárótól.
1903.

Árverési hirdetés.

Közölni teszem, hogy a XVIII. á) számú
Körös átmetszésen létesített szabad kikötőben a
kikötési díjak szedhetőségének joga f. év április
24-étől 3 egymásutáni következő évre 1903.
márczius hó 3-án Szarvason a község háza ta-
nácstermében, d. e. 10 órakor tartandó nyilván-
os szóbeli árverésen haszonbérbe fog adni.

A képviselőtestület 19/903. kgy. sz. hatá-
rozatával jóváhagyott árverési feltételek napon-
ként a hivatalos órák alatt az első jegyzői iro-
dában megtekinthetők.

Szarvas, 1903. február 17.

Előjáróság nevében:

Salacz József,
első jegyző.

A fizetésrendezés.

Öszinte örömmel üdvözlö az egész magyar
közvélemény a tisztviselők fizetés rendezéséről
szóló törvényjavaslatot, mely régi szociális lap-
nak az orvossága. Felemelték az állami tisztvi-
selők fizetését az egész vonalon, még a szolgál-
két is. Lukács László, a száraz pénzügyek szí-
goru minisztere el nem muló emléket emelt
magának a sok ezer és ezer családfő szívében,
akik addig munkában görnyedve, anyagi gond-

októl terhes agygyal huzták-tölték az állam
szekerét. Az a száz és kétszáz forint, mellyel a
segédzemélyzet fizetését emelték szociális szem-
pontból jóval több, mint a 300—800 forint,
mellyel a magasabb rangú állami tisztviselők
javalmazását öregbitik, mert ezzel megszűnik
a kishivatalnoki családokban a nyomor, hus
kerülhet naponta az asztalra s a gyermekeknek
nem kell rongyos ruhában, lyukas cipőben
járni.

Nagyjában jó és üdvös ez a javaslat, de
néhány hátránya előtt nem hunyhatunk szemet.
Tárgyilag kritikát igyekeznünk most gyakorolni
s nagy lenne az örömünk, ha odafönn meghall-
gatnák a mi véleményeinket és megjegyzéseinket,
melyek az érdekelt körök kívánságainak hű
tolmácsolói.

A javaslat ugyanis az egy kvalifikációval
bíró tisztviselőket szolgálati éveik szerint egy
kategóriába sorozza. A négy középiskolát vég-
zett, az érettségivel bíró vagy egyetemi diplo-
mát nyert tisztviselők egyforma fizetést huznak.
Elméletben talán helyesnek látszik ez az egyön-
tetőség, de már a paraksziban nem igazságos
helyzeteket teremt. A bírónak például annyi
a fizetése mint a tanárnak vagy mérnöknek.
Holott tudvalevő dolog, hogy a tanár is, a
mérnök is külön munkát végez magánosok
számára, amelynek jövedelme a legtöbb esetben
vagy felülmúlja vagy megközelíti az alapjöve-
delmet. Ellenben a bírónak hivatásából kifolyó-
lag mincsem mellékjövedelme, mert ezt öt évig
terjedhető fegyházzal bünteti a törvény.

A bírói hivatás: fundamentuma a jogrend-
nek. Legutóbb volt egy eset, midőn egy fővá-
rosi bírót megvesztegethetőséggel vádoltak. Óri-
ási volt a megdöbbenés és méltán. Mert Isten
után a bírónak kell legjobban bízni a polgár-
nak s ha ez a bizalom megrendül, az állam
rendje is. Azt mondják, hogy azt a bírót a
nyomoruságos fizetése, az adóságai kergették a
bűn útjára. Mellékjövedelmekre kellett szert ten-
nie mert másképpen nem tudott megélni.

A bírói állást, különösen aljárásbírákét, já-
rásbírákét s a törvényszéki bírákét csak jó fize-
téssel lehet függetleníteni — a javaslat erről
nem gondoskodik. Az is tudvalevő dolog,
hogy minden magyar bírónak roppant sok a
hivatalos dolga, jóval több mint például a taná-
roké. Fizetés dolgában tehát egy kategóriába
sorozni őket nem méltányos dolog.

Ugyanez a hibája megvan a javaslatnak
más vonatkozásokban is. A felelősségterhebb
a nehezebb, a reprezentációban magasabb tiszt-
viselő ugyanolyan javalmazást kap, mint, az,
akinek kevesebb a dolga, felelőssége és kiadása,
de ugyanannyi évig róttá az egyetem padjait
mint amaz.

Ezen botránnyon csakis szigorú és finom
distinkcióval lehet segíteni. S ezt a distink-
ciót meg is kell csinálni, mert ha elmulasztják
ezt, a javaslatnak bizony nem lesz meg a várt
kedvező hatása.

Keveseljük az állami tanítók fizetését és
előmenetelét is. Nem értjük, mért kapjon a
praeparandiat végzett tanító kevesebb fizetést

TÁRCZA.

KÉRDÉSEK.

Én istenem, jó istenem
Mért is adtál szívet nekem,
Ha mindig csak érez, érez?
Vagy ha adtál, mért nem adtál
Rokon szívet szerelmehez?

Mit ér a tűz, ha hiába
Csap az égre fénye, lángja?
Ha kilobban árván, lassan?
— Ha csak azért élek, hogy a
Szívem tüzeit oltogassam?

(Budapest)

Gyökössy Endre.

A főbohém.

I.

Feith Zoltán ifjú annak a mesyének a kezde-
tén volt, hogy ő is tagja lehessen a posztbáróságnak,
amelynek a kedves papája, Feith József ur volt a
megalapítója. Ellenben a fiatal posztbáró-jelölt meg-
állott ennek a mesyének a határán és nem akart
tovább jutni. Magasra törekedett azért: ám nem a
gácsi meg a brünni posztók birodalmában. Valamelyik

viharos éjszaka egybekerült néhány vidámkedvű, de
szenvedő zsebű, fiatal újságíróval, átdühajkolták az
éjjel egész a szüzi hajnalig és ennek a murinak Feith
Zoltán lelkében nagyon sajátos eredménye lett. Más
emberfia ugyanis az ily czéző után kellemetlen érzé-
sekkel szokott ébredni. Ezek az érzések azonban nem
lelkiak. Sőt, Feith Zoltán pedig másnap reggel, mikor
kinos és kellemetlen önkudozások után felkelt, hogy
a papa üzletbe rohanjon, egyszerűen és minden át-
menet nélkül szerencsétlenné érezte magát.

— Most én vágtassak az üzletbe! — morfondált
magában. Csak legalább egy félórát maradhatnék
még az ágyban. . . . Nem. Nem lehet. Már három-
fartály van kilenczre. . . . Es mit szólna a papa? . . .
Zoltán urfi nem szerette az átmeneteket, amelyek
némiképp érthetően hidalják át a gondolatokat, hanem
most is, lóugrás szerint, minden megokolás híjával,
erre az eredményre jutott:

— Nos, hát beszélhet a papa, amit akar: én ma
nem megyek be az üzletbe. Sőt nemcsak ma nem,
hanem egyáltalában többé soha. Teljesen elég volt
„tartozik“-ot és „követel“-t írni. . . . Mit erőszakolják,
hogy kereskedő legyek? . . .

Fel és alá kezdett sétálni pompásan berendezett
legényszobájában. Azután idegesen simogatta a haját.

— Ma éjszaka ébredtem tulajdonképp a tudatára
annak, hogy nem születtem posztbárókereskedőnek, — el-
mélkedett. Ezek a fiúk: pompás fiúk. . . . Nem lova-
golómb megamat abba, hogy az irásaimmal a leg-
első csapásra meg nem tudnám hódítani a világot, de
nem vagyok annyira tudatlan sem, hogy valamelyik

lapnál ne tudjam valamire vinni. . . . És fogom vala-
mire vinni. . . .

II.

Hajos, a „Budapesti Lapok“ szerkesztője belülről
is alkalmazkodóan gondolkodó ur volt. Nem látta be,
hogy miért ne legyen ő jó barátságban az öreg Feith
Józseffel, aki végre is nemcsak összeköttetései révén,
de a saját személye miatt is számottevő tagja volt az
ugynevezett „előkelő társadalom“-nak, már csak azért
is, mert amikor valami jótékonyági akcióról volt szó,
az ő neve súlyos pénzek kíséretében szerepelt.

Az öreg Feith elvégre megalkudott a sraccal és
„beleegyezett“, hogy a fia Újságíró legyen. Ugy fogta
fel a dolgot, hogy ez is „állás“, amit vagy a számár-
létrán, vagy protekcióval mégis csak el lehet érni.
Járt tehát Hajósnak, a szerkesztőnek a nyakára, hogy:
az ő fiából is lehetne talán újságíró faragni, mert az
üzletben teljesen hasznavehetetlen egy idő óta. A pénz-
kérdés nem szerepel. Az az: ifjúknak legalább egyelőre
nem kell fizetség.

Hajós befelé mosolygott ugyan, de kívülről meg-
tartotta az ő agyonvasalt simaságát és belement az
ügybe. Utóvégre is kárára nem lehet neki sem, az
öreg Feith lekötöttségé, sem a fiatal ur, akit szá-
lajtatni lehet majd ide meg oda s aki ezért mindent
kap, csak azt nem, amit a művelt Nyugaton: pénznek
szokás nevezni.

Zoltán rövid idő alatt beleélt magát abba, hogy
ő valaki, sőt, hogy több ennél, ő: közvélemény. Hála
Istennek jó volt a dolga neki, amiből tehát az követ-

mint a négy középsikolát végzett irnok, s miért kelljen még egyszer olyan sokáig várakoznia az előmenetelre? A lakbérük is borzasztóan kicsiny. — Elvárjuk, hogy a nemzet igazi napszámosságáról megfelelőbb gondolkodás történjék.

S elvárunk az új törvényben egy minden kétséget kizáró egyenes és szigorú paragrafust, mely a protekciót eltörli a föld színéről s az érdemnek s a szolgálati éveknél teljes érvényesülését biztosítja. Ez lesz a javaslat koronája!

HIREK.

— **Márczius 15.** A magyar nemzet szabadságának ünnepe mind inkább közeledik, megünneplésére városunkban is megtették az előkészületeket. Főgymnasiumunk önképző Vajda köre az eddigi szokáshoz híven az idén is díszülesen fogja a szabadság dicsőséges napját megünnepleni, azonkívül a függetlenségi kör, valamint több más testület is lelkesen készülődik márczius 15-ének megünneplésére a mi annál könnyebben fog sikerülni és annál nagyobb szabású lehet mert márcz. 15. vasárnapra esik.

— **Fősorozás.** Az idei fősorozás a katonai javaslatok hosszas tárgyalása miatt a honvédelmi miniszter által a folyó évi április és május hónapokra elhalasztatott.

— **Táncmulatság.** Február hó 24-én folyt le a posta-táviráda és adóhivatali tiszték táncestélye a Casino termeiben. Ezt előzőleg, az étteremben 80 terítékű barátságos vacsora volt, melyen a helybeli és a környékbeli nobilitás nagy számmal vett részt s a melyen érthető okból felséges hangulat uralgott. Garai testvérek ugyancsak iparkodtak konyhájuk jó hírnevét megőrizni. Ez és Macz Pepi bandája nagyban fokozta a kedélyt, talán a pompás hangulat volt oka annak, hogy az asztalbontás ugyancsak későn következett be, mit a fiatalok természetes türelmetlenséggel vártak. De mint a szerelemnek, úgy a vacsorának is vége szokott lenni és a közönség végre felvonult a Casino termeibe, mely bizony kicsinnék bizonyult a publikum befogadására, — s áldozott a legkedveltebb istennőnek, Terpsychorenak. A lehető legkedélyesebben maradt együtt a szép közönség a késő reggeli órákig, midőn az elfáradt test és a bortól, szép szemektől mámoros agy a jól megérdemelt nyugalom után vágyva pihenni tért. Asszonyok: Balla Sándorné, Bárány Béláné, Benka Gyuláné, Borsits Ignáczné, öz. Boros Pálné, Dérczy Ferenczné, dr. Déry Henrikné, Gaál Istvánné, dr. Hajas Józsefné, dr. Haviár Gyuláné, öz. Horváth Béláné, dr. Lengyel Sándorné, Mayer Frigyesné, Mészáros Gusztávné, Mikolay Mihályné, öz. Mihályfy Józsefné, öz. Moravcsik Józsefné, öz. Nyácsik Sománé, Nigrinyi Zoltánné, Réthy Sándorné, Ribárszky Pálné, dr. Sziráczky Jánosné, öz. Szlovák Jenőné, öz. Thury Lajosné, Weisz Gusztávné, Zlinszky Istvánné. Lányok: Balla Ilonka, Boross Ilonka, Borsits Mariska, Borsits Stefike,

kezett, hogy a világ előtt akképp kell szerepelnie, hogy rosszul folyik a dolga. Tehát: adnia kell az éhes bohémnek. Például hajnalban meg reggel máskált haza, az éjszakát fiatal utánok között töltötte, hogy legalább így vegyen tudomást a világról az ő iróságáról. Mindenekelőtt pedig abban nyilvánult meg a bohémiaja, hogy állandóan pénztelenségben leledzett. No: csak kívülről. Mert a papának a svábhegyi villájából pompás gummi kerekeken szokott a redakcióba robogni, de volt annyira „bohém“, hogy egy-két utcával előbb lezárt a hintóból és világfájdalmas arccal baktatott fel a szerkesztőségbe s mélyes rezignációval mondotta:

— Fiúk, nincs valamelyiteknek 2 forintja?

A nagyszívű fiuknak nem volt pénzük egy sem, de azért mosolyogtak, hogy ez a hülye azt hiszi, hogy ők elhiszik, hogy öneki nincs pénze...

III.

Valami jótékonycélú bál volt az Imperial szálló nagytermében. Hangversenyt tartottak előbb. A hangverseny után ott üdeltett Malló, egy csupaszi fiatal újságíró egyik kollégájával Fehérrel a nagyterem előtt.

Kétségbeesett arccal állott eléjük Feith Zoltán:

— Fiúk, roppant baj van!

— Meghalt a római pápa? — kérdezte Malló.

— Az is baj volna, — felelte komolykodva Feith, de még nagyobbról beszéltek.

— No? — mosolygott Fehér.

— Nincs egy pénzem se, — szökt Feith. Öt forint kellene de kiegyezem ötven százalékban.

Mallónak az arczán végigsuhant valami árny,

Hajas Annuska, Hajas Nándika, Horváth Ilma, Kicska Micza, Mayar Mariska, Mészáros Zella, Mikolay Etike, Moravcsik Margit, Mihályfy Emma, Mihályfy Ilona, Réthy Bözske, Szlovák Paucsi, Szlovák Matild, Törő Gizsa, Veisz Böske.

— **Eljegyzés.** Weinberger Jenő szarvasi kereskedő eljegyezte B.-Csabáról öz. Goldstein Ignáczné leányát Ilonkát.

— **Közgyűlés.** A szarvasi ipartestület betegsegélyző pénztára f. évi márczius 8-án d. u. 2 órakor az ipartestület olvasó csarnokában tartja évi közgyűlést, melyre a tagok tisztelettel meghívottak.

— **Hangverseny.** Nánássy Géza, a budapesti Vígyszínház volt tagja, az ország hírneves népdal énekese országos hangverseny körútján Szarvason, f. hó 8-án, vasárnap este az „Árpád-szálló“ dísztermében hangversenyt tart a következő műsorrall: 1. „Elragadta galambomat a Balaton tőlem...“ Dal, Dankó Pistától. 2. A „bajusz.“ Költemény, Arany Jánostól. 3. „Hattyu-dal.“ Beleznay Tónitól. 4. Kán László dalaiból: a) Leshullott az őszi rózsá levele... b) Ha rózsádnak nem tudsz mit mondani... c) Jer le, az ölnkbe várunk, várunk... 5. „Tetemrehívás.“ Paródia, Jókai Móról. 6. „Mos: van a nap lemenőbe...“ Dal, Dankó Pistától. 7. Magyar dalok: a) Álom volt a mi szerelmünk... b) Mért is szerettek oly nagyon tégedet... c) Nádfeleles kis házikóknak... 8. „Ivásokban“ Költemény, Petőfi Sándortól. 9. Kurucz dalok: a) Gyöngye violának... b) Te vagy a legény... c) Hej Rákoczy, Bercsényi... d) Csinnom Palkó, Csinnom Jankó... 10. „Pázmán lovag.“ Költemény, Arany Jánostól. 11. Magyar dalok: a) Itt születtem én ezen a tájon... b) Cserebogár, sárga cserebogár... c) Nem aludtam az éjszaka egy órát... 12. Az élel-ből ellesett alakok: a) A debreczeni talyigás... b) A 6 éves kis lány... c) Az iskolás parasztfiu. d) A cigány. e) A dadogó. Belépti díj 1 korona. Szünetek alatt az első zenekar játszik. Kezdeté 8 órakor.

— **Adófizetők lajstroma.** Az 1903. évre szóló tökekamatadó kivetési lajstrom a gyulai kir. pénzügyigazgatóságtól érvényesítve vissza érkezvén felhívottak a közönség azon lakosai, kiknek tökepénezeik vannak, tekintsek meg a lajstromot, hogy az élvezett kamat jövedelmek után kivetett tökekamatadó helyese-e. A lajstrom 1903. évi márczius hó 2-től márczius hó 9-éig van az adóügyi jegyzői irodában közszemlerezésre kitéve, hol azt bárki megtekintheti. Az esetleges felebezések ezen határidőtől számított 15 nap alatt nyújtandók be a gyulai kir. pénzügyigazgatósághoz.

— **A Békésmegyei Egyetemi Ifjak** Körének tisztviselésében a volt elnök Albusz Frigyes lemondásán kívül több változás történt. A kör febr. 21-iki ülésén Csermák Béla pénztárost s Haerter Ádámot, az alapszabályok kidolgozására kiküldött bizottság tagját, mindenkor lelkesen viselt állásuktól saját megokolt kérésükre fölmentette s helyükbe pénztárosnak Szlovák Ivánt s az alapszabályok átdolgozására kiküldött bizottsági tagnak: Belopotoczky Istvánt választotta meg egyhanguan. A kolozsvári testvér körrel

amit a kellemetlen érzés is szülhetett, de undornak a kifejezése lehetett. Látszott rajta, hogy szeretne már szabadulni ettől az embertől.

— Adok öt koronát, — mondotta azután ironikusan, de lehetőleg arra is gondolj, hogy megadd valaha.

Feith olyan arczot vágott, amelyről csak úgy dől a gyönyör. És boldogan pusmogta:

— Öt korona! Öt korona egy darabbau.

IV.

Imrő, egy jobbnevű fiatal színész rácsapott Malónak a vállára:

— Ugyan mit csavarognak itt? Jöjjenek, egy külön szobában Feith kollégájuk pezsgőtétet néhány kis színészeányt.

Maló belemeredt?

— Pezsgőtétet? Feith?

Amaz csodálkozva felelte:

— Igen, Feith. Hisz teheti! Gazdag fu.

És bementek a különszobába. Es Feith Zoltán akkor rakta a pezsgők árát a fizető pinczér elé. Valami hét nyolcz üveget. A visszapakott ezüstpénzt grandezával lökte a pinczér elé.

Maló eltorzultan mosolygott:

— Nem féltem az öt koronát. Jó helyen van.

A főbohémétől megkapom. Nem félek.

Fáy Nándor.

együtt rendezendő megyebál ügyében is serényen folyik a munka. A mulatság védnökének dr. Zsilinszky Mihály államtitkár és dr. Lukács György főispánt öhajja megnyerni a rendezőség. Diszelnököknek: dr. Fábry Sándor, Veress József, Haviár Dani, Benka Gyula és Balla Sándort, s a diszelnökök nejeit pedig bálanyáknak fogja fölkerüni. A mulatság napjaul Husvét 2-dik napját tűzte ki. A mulatsággal járó előleges kiadások fedezésére a kör tőkéjéből ideiglenesen 100 koronát vesz fel. — A közelgő nagy nemzeti ünnepe márczius 15-én a kör a maga részéről nyilvános diszülés alakjában fogja megülni, melynek napjaul tekintve, hogy 15-ike vasárnapra napra esik, s más célszerűség okból is márczius 14-ét választotta. Műsorát a következőkben állapította meg: I. Hymnus. II. Elnöki megnyitót mond Kreszmárik Endre. III. Szavál: Dimák G. IV. Ünnepi beszédet mond: Belopotoczky I. V. Szavál: Pollák Gyula. VI. Felolvas: Horváth Dezső. VII. Szavál: Gaál L. VIII. Zárbeszédet mond Vidovszky F. alelnök. IX. Szózat.

— **Békési öntöző telep.** Békés község kérelmére, hogy a község határában állami költségen egy öntöző telep létesítessék, a földmívelési miniszter utasította az aradi kulturmérnökséget, hogy az öntözés belső berendezési tervezetét a miniszter által megjelölt területekre nézve készítse el. Az állam támogatását akkora helyezi a miniszter kiltatásba, ha a tervek elkészülnek s a község a munkálatok foganatosítása tekintetében határoz.

— **Világhírű Salvator sörből** Garay testvérek az „Árpád“ vendéglősei az idén is hozatnak öröme a sör kedvelő közönségnek, a mely a Salvator-sör kitünőségét eddig is tapasztalta.

Mindenki tudja, hogy Mauthner-féle impregnált fakarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-fele magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Európai gyökerez és sima nemes vesszők** a legolcsóbb arban teljesen fajtisztán. igen szép, gyökerez, jégverés és más hibától mentes, a legkiválóbb negyvennégy bor- és csemege-fajok. Kétféle gyökerez vessző, százhuszezer. Egyéves gyökerez hatszázezer. Sima, ötszázezer. Gyökerez fásoltvány, nyolcszázezer. Sima zildoltvány, négyszázezer. Szines fénynyomatu díszes árjegyüket barkinek is ingyen és bermenye küld az „Érmelléki első szőlőoltvány-telep“, Nagy-Kátya, u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdetésre felhívjuk olvasóink figyelmét.

CSARNOK.

Az impressió.

Leccaptam a tollat s ezzel az ösdi irányt, mely a fantázia nyomán alkot.

Impressió, közvetlen szerzett impressió termékenyítse az agyamban szunnyadó eszmét.

Regény tárgyra volt szükségem s ezt valamint alakjait közvetlen benyomások révén fogom beszerezni.

Az expozíció szünetül egy vasuti indóházat választottam ki, minek folytán a központi pályaház felé vettem utamat. Mntegy félórával a Kassa-Oderbergi vonat indulása előtt a másodosztályú váróteremben helyezkedtem el.

A forgalom lanya volt.

Egy középkorú, angolos külsejű uri ember kötötte le érdeklődésemet. Választékos öltözet, merev tartás és határtalan öntudatosság jelezte.

Ez valami amerikai nábob vagy maga az aczélkirály, aki mesés kincseivel magához váltotta az egész földi boldogságot.

Heureka! Ez az én emberem!

Egy lóalak vagy maga a hős készülő regényemben.

Kevés vártatva a szórvaúyosan érkező utasok közt két hölgy kötötte le figyelmemet. Az egyik tiszteletet keltő elegáns matrona, társa káprázatos szépségű lény.

Ez nőbbit az Isten is régényhősnőnek teremtette, de mert miféle összeköttetést találok az imént felfedezett regényhős és hősőm közt?

Csüdes elmélkedésem és megfigyelésem közepe, váratlan körülmény vonta magára érdeklődésemet. Bámullattal észleltem, hogy a sejtőleges truszt-király a legimpertinensebb módon fikszirozza hősőmet. Vonásai egészen szétmáltak a bámullattól. Fakó vércse-nézésű szemei melyekkel a leány minden mozdulatát követte, lehetetlenül türelmes gondolatokat keltettek bennem. Ösztönszerűleg követem őket a pénztárhoz és hallottam, hogy mind a ketten Poprad-Felkánig váltottak jegyet.

Visszamehetünk a váróterembe.

A szép lányka alá s föl sétált anyjával és a regényhős a legszemtelenebbül folytatta fikszirozását.

Rettenetes rémképek támadtak bennem. Montebin, Gabaurian és társai keltek új életre fantáziámban. A rémregényekben divott asszonyrablás elevenedik fel.

Végkép elfeledtem idejövetelem célját és nem láttam mást, mint egy gyönyörűsége szép leányt, akire egy elvált nőcsábító, egy nőrabló vetette ki hálóját. Szilárd elhatározással léptem a hölgyek elé és mély meghajlás után így szóltam:

— Nagyságos asszonyom, én N. regényíró vagyok.

— Van szerencsém látásból, művei után pedig Ön leányom kedvence.

A kedves kezek által megcirógatott húság egy pillanatra tulbodog mosolyt csalt ajkaimra.

Már nem emlékszem szó szerint arra, mit mondtam, de lehetőleg gyöngéden figyelmeztettem az anynyát — halk hangon, hogy a szép leány meg ne hallja — a kisasszonyt fenyegető veszélyre.

— Nagysága hálásan köszönte figyelmemet, mondván:

— Férjemet, aki ügyvéd, egyideig még Budapesthez kötik folyamatban levő pereit s egy fontos tárgyalás miatt pedig még ide se kísérhetett ki bennünket.

A szőnyegem nem vette le ádáz tekintetét a kiszemelt áldozatról.

— Merész eltökéltséggel szóltam:

— Ha nem tart toladónak nagyságos asszonyom, én is önökkel utazom Poprád-Felkáiig.

— Ön tulságosan szives. — Hogy fogadjunk el ek-kora áldozatot.

— Sőt még vakmerőbb kéréssem is van: Kegyeskedjék beleegyezését adni ahhoz, hogy kérdőre vonjam ezt az orozatlan embert.

Egy beleegyező pillantás után olyan elhatározással közeledtem a nőrabló felé, mint aki leszámolt a gondolattal, hogy ezt az ügyet csak egy életöltő kardvágás bonyolítja le.

— Uram.

— Váratlanul alázatos hajlongás volt a válaszlakonikus rövidséggel kiejtett megszólításomra:

— Én annak a fiatal hölgynek... a férje vagyok.

— Kitűnő szerencsémnek tartom, hogy megismerhetem Önt.

— Ön — jegyeztem meg villámlo tekintettel — éppen semmi néven nevezendő atyafiságban nem állok Dandin Györggyel.

— Nincs is szerencsém ismerni nevezett urat.

— de én — szóltam fenyegető hangon — én igen jól ismerem önt.

— Rendkívül hízogó reám nézve.

— Ön egy...

— Igen uram, én egy...

— Ne folytassa. Csak azt jegyzem meg meg, hogy én rettenetes ember vagyok.

— Óh, óh! Pedig nem tetszik annak látszani.

— Félre a tréfával. Játszunk nyílt kártyákból. Jól tudom, hogy ki Ön.

— De kérem alássan én eléggé ismert egyén is vagyok a fővárosban.

— Na ezzel nincs mit dicsekednie.

— De könyörgök...

— Jöjjen amoda, mert itt sokan állanak a közelben. Ott elintézhetik a többi.

— És ezzel egy félreeső sarokba húztam őt.

A halkán folytatott rövid párbeszéd után kissé fucsa ábrázattal térhettem vissza a hölgyekhez. A mama ó nagysága egészen elhalmozott hálálkodásával és én csöndesen dadogtam, hogy:

— Legyen nyugodt, nagyságos asszonyom, minden rendben van.

Hát igen, rendben volt.

A szép Ernát elkísértem Tátrafüredig, el — az oltárig.

De még mai napig se volt amyi bátorságom, őszintén bevallani az én feleségemnek, hogy Don Quisetteként csak szelmalmoktól mentettem én meg Dulcineámat. Mert az a rettenetes ember ott a pályaházban nem a végből adta át névjegyét, hogy bevezetésül szolgáljon egy párbajkihíváshoz, de hogy pontos tudomásom legyen címéről, amely így hangzik:

„Sose János nőszabó, IX. ker. Retek-utca 17.“

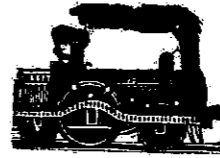
Es átadta e sorok kíséretében:

— Ó nagyságának oly remek alakja van, hogy isten ellen való véték ilyen rossz szabású öltözetel, a melyet visel, tönkretenni. Igazán nem bírtam levenni szememeit arról az elfussolt napernyőjáról, melyet ha

az én műhelyemben méltóztatik készíttetni, megtetszenék látni: miféle különbség.

Igy szereztem én — impresszáriót! Nem, de egy kedves feleséget.

Kövér Ilma.

Vasuti menetrend.

Indul Szarvasról:

Mezőtúr felé reggel 8 óra 44 p. — Délután 1 óra 49 p. — Éjjel 8 óra 20 perczkor.

Mezőhegyes felé éjjel 3 óra 39 p. — Délután 1 óra 35 perczkor.

Érkezik Szarvasra:

Mezőtúrról éjjel 3 óra 32 p. — Délután 1 óra 8 p. — Este 5 óra 56 perczkor.

Mezőhegyes felől reggel 8 óra 24 p. — Délután 1 óra 34 perczkor.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján!

Esemény a magyar irodalomban a

Nagy Képes Világtörténet

az egyetemes történelem klasszikus könyve, a leggazdagabb történelmi képtár.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Tizenkét kötetben.

MARCZALI HENRIK.

Tizenkét kötetben.

A Nagy Képes Világtörténet azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem. megjelenésével minden más világtörténeli mű elavult és értéktelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet az élet biblijája és nélkülözhetetlen mindenkinék, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretelét és összetartását tanul.

A Nagy Képes Világtörténet fejleszti a művelést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatra gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Eddigél az I-V., VII-IX. kötet jelent meg.

4-5 havonként jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap. * A teljes mű ára 192 korona.

A kiadóhivatala útján ezennel megrendelem a Révél Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságánál a

Nagy Képes Világtörténet

című művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul véve, hogy addigél nyolcz kötet jelent meg s a további kötetek 4-5 havonként jelennek meg.

Szállítási feltételek: $\left. \begin{array}{l} 3 \text{ koronás havi részletfizetés mellett} \\ 4 \text{ első sorban az első} \\ 6 \end{array} \right\} \begin{array}{l} 3 \text{ kötet} \\ 5 \text{ } \\ 8 \text{ } \end{array}$

szállítatik, a további kötetek a megjelenés sorrendjében. Illetve a fizetések arányában következnek.

Kötelezem magam a társaság pénztárához Budapestten a szállítástól kezdve _____ koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve minsem. Az esetleg elmaradó részeket költségemre postai meghívás útján szedhetik be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára eszedékesé válik. A részeket be nem tartása esetén a folytatolagos kötetek a hátralék pótlásáig visszatartandók. Az első részlet az első szállításkor utánveendő.

Név: _____
Kell: _____
Állás: _____

Clayton & Shuttleworth
műszaki gépgyártók Budapest Váci-útján 68. sz.
által a legújanyabb árk mellett ajánljuk:

Locomobil és gézszállítógép-készítők
bárhol a legnagyobb árk mellett ajánljuk: szállítás, szerelés, javítás, karbantartás.

Locomobil-Erő
legjobb szerelvények, szerelvények, repülőgépek, kukoricza-morzsa, áruházi, érc-szalagok, egyrészes szerszámok.

2-4 személyek és mindegyik gazdasági gépek.

Érdeklődjék a legújanyabb árk mellett ajánljuk: szállítás, szerelés, javítás, karbantartás.

Linceni Vágygyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Dr. Langiel F.-féle NYIRFA-BALZSAM.

Már maga az a nedv, mely a nyirfa törzséből, ha abba furást eszközünk, kifolyik, emberemlékezet óta mint a legkitűnőbb szépitő-szer ismeretes; ha azonban ezt a nedvet a fentaláló előírása szerint kémiai uton balzsammá készifjük, akkor lesz csak kitűnő hatása.

Ha az arczot vagy más bőrhelyet este ezzel bekenjük, a bőrről már másnap reggel majdnem észrevehetlen pikkelyek válnak le, miáltal a bőr vakító fehér és finom lesz.

Ez a balzsam elsimítja az arczon képződő ránczokat és himlőhelyeket és annak fiatalos arczszint ad; a bőrnek fehérséget, finomságot és üdeséget kölcsönöz, a legrövidebb idő alatt eltávolítja a szeplőket, bőrfoltokat, anyajegyeket, az orr vörösségét, bőr-atkákat és mindeuféle bőrtisztatlanságot. Egy korsó ára használati utasítással együtt 1 forint 50 kr.

Dr. Lengiel-féle Benzoe-szappan
a legenyhébb és leghasznosabb szappan a bőr részére, különlegesen preparálva darabonként 60 kr. Kapható minden nagyobb gyógyszerertárban. Forak-tát Budapestten: **TOROK JÓZSEF** gyógyszerertárban, Király-utca 12. szám.

